

On günden beri ülkemizin gündemi yeni anayasaya ve buna bağlı olarakta başkanlık sistemine kilitlendi. Başbakan Binali Yıldırım'ın Kıbrıs görüşmeleri için Cenevre'ye gitmeyeceğini çünkü "Buradaki işimiz hepsinden daha önemli" diye konuşmasından anladık ki anayasa görüşmeleri çok, hatta Kıbrıs'tan da daha önemliymiş! Anayasa maddelerinin görüşmeleri sırasında parlamentoya yakışmayan davranışları da üzümlere takip ettik. Bir ana vekilin yasa yüzünden boynunu sıkarak telefonunu gasp etmeye çalışan erkek vekillerin acizliğini yaşamış olmakla beraber kadın derneklerinin de sessizliğine anlam veremedik.

Oylamanın gizliliği zorunlu iken zarfın içine atmadıkları hayır oyunu havada sallayarak partilerine ve meclise gösteren vekillerin bunları niçin yaptıklarını merak etmedik. Bir şeyleri ispata çalıştıklarını zaten biliyorduk. Gizli oy yerine açık oy kullanan Sağlık Bakanı Recep Akdağ'a, "Suç işliyorsun" diyen CHP'lilere, "Hadi lan. Suç işliyorum sana mı sorucam" diye yanıt vermesinende şaşırmadık.

Açıktaki oy kullanan vekiller için "kabine girip perdeyi kapatmak mecburiyetinde değiller" diyen adalet dağıtması gereken Adalet Bakanının adaletsizliğini dinledik. Keşke bu ifadeyi hiç kullanmasaydı diye iç geçirdik. TBMM'de bile seçim güvenliği kalmamışsa yarın sandıklarda ne olur kaygısına kapıldık.

AKP'li İsmail Aydın'ın 'Anayasanın ilk 4 maddesinin değişebileceği' sözlerini duyunca "dervişin fikri neyse zikride odur" cümlesini hatırladık, mecliste bulunup ta destek verenlerinde bu niyeti doğru okuyarak ders almasını istedik.

Ayrıca iktidar partisine mensup bazı vekillerin üzerinde köpek resmi bulunan "köpek giremez" yazılı pankartları havaya kaldırmalarını utanılacak bir durumun da ötesinde diye yorumladık. İşte görüşmelerinin ilk turu anayasa ihlalleri, görmekten utandıığımız güç gösterileri ve yasa meclisten geçmezse erken seçim kaçınılmaz olur şantajlarıyla yapıldı.

Anayasalar yüzdelerle hesaplanıp yapılmamalıdır, toplumsal mutabakatla yapılmalıdır. Kaldı ki 1982 Anayasası yüzde 91.37 ile kabul edilmesine rağmen halende tartışılan bir anayasadır. Yoksa belirli bir kesimi kucaklayıp, diğerlerini dışlayacak ve sürekli tartışılan bir yasa olmaktan öteye gitmeyecektir. Bu şekilde yapılan anayasalar toplumsal barışı sağlayamaz ve rahatsızlıkları da ağır olur düşüncesindeyim. Adalet Bakanı "Artık marjinal ve radikal söylemlerle iktidar yolu açılmayacak, kapanacak. Muhafazakâr kesim belirleyici olacak" diyorsa yeni anayasanın toplumu kucaklama ve kaynaştırma gücü baştan yok olmuştur. Bunları biz bile anlarken vekillerin anlamamasına hayret ediyoruz.

□ □ **"Yasama, yürütme yargı içiçe geçmişse, özgürlükler garantide değilse, anayasa yok demektir. Kuvvet kimdeyse o hakimdir."**

Diyen Jean-Jacques Rousseau'nun söylemini bu günlere yormamak eldemidir?